

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

בע"ק 31019-09-12 יהלומי קרן אור א.ש בע"מ נ' ליכטנשטיין ואח'

בפני כבוד השופט יונה אטדגי

התובעת: יהלומי קרן אור א.ש בע"מ
ב"כ עו"ד קרן בצר

נגד

הנתבעת: 1.אניטה ליכטנשטיין
ב"כ עוה"ד אמיר אלטשולר וסטיב גרוס

פסק דין

תקציר עובדתי

- 1
2 1. התובעת הגישה תביעה למוסד הבוררות של בורסת היהלומים הישראלית בע"מ נגד פרנסיס
3 וייץ וחברה בשליטתו הרשומה בבלגיה, GMTR DIAMONDS T.V.A (להלן – פרנסיס,
4 GMTR, וביחד – החייבים).
5 במקביל, הגישה התובעת ביום 28.6.12 לבית משפט זה בקשה להטלת עיקול על כספים
6 וזכויות שיש לחייבים והמוחזקים בידי 27 מחזיקים שונים, ובאותו יום ניתן הצו המבוקש
7 (הפ"ב 54751-06-11. הבקשה והצו צורפו כנספח 2 לתצהיר מנכ"ל התובעת, אבי שוורץ).
8 ביום 22.7.12 ניתן פסק בוררות (במעמד צד אחד), לפיו חויבו החייבים לשלם לתובעת סכום
9 של 485,506 דולר (שווה ערך לכ-1,9 מיליון ₪ על פי השער היציג דאז). (פסק הבוררות צורף
10 כנספח 1 לתצהיר שוורץ).
11
12 2. הנתבעת היא אשתו של פרנסיס.
13 לאחר הטלת צו העיקול כאמור, התברר לתובעת כי פרנסיס והנתבעת מכרו עוד ביום 8.6.12
14 את ביתם שברמת השרון בסכום של קרוב ל-9,5 מיליון ₪ (הסכם המכר צורף כנספח 5 לכתב
15 ההגנה), וכי התשלום הראשון בסך של 2 מיליון ₪ בוצע באמצעות שיק בנקאי שהופקד
16 בנאמנות בידיו של בנם של פרנסיס ושל הנתבעת, עו"ד גרגורי וייץ, עד לרישום הערת אזהרה
17 לטובת הקונה.
18 בעקבות זאת הגישה התובעת בקשה נוספת למתן צו עיקול אצל המחזיק עו"ד וייץ במסגרת
19 התיק האמור (הפ"ב 54751-06-12), ולאחר מתן הצו הגישה נגדו גם תביעה לאישור העיקול.
20 עו"ד וייץ השיב לאותה תביעה, שהסכום של 2 מיליון ₪ כבר הועבר להוריו.
21 על פי דבריו של שוורץ (סעיף 12), עו"ד וייץ אף סיפר לבאי כוחו, כי מאחר ואביו (פרנסיס)
22 נמלט לחו"ל מפאת נושיו הרבים, השיק נמסר לאמו (התובעת).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

בע"ק 31019-09-12 יהלומי קרן אור א.ש בע"מ נ' ליכטנשטיין ואח'

- 1 בעקבות כך, הגישה התובעת ביום 6.8.12 בקשה נוספת במסגרת התיק האמור
2 (הפ"ב 54751-06-12), להטלת עיקול על כספים של החייבים המוחזקים אצל התובעת, וביום
3 8.8.12 ניתן צו כמבוקש (הבקשה וההחלטה צורפו כנספחים 6 לתצהיר שוורץ).
4
- 5 קיימת מחלוקת בדבר מועד המצאת ההודעה על צו העיקול לנתבעת.
6 שליח מטעם התובעת ביצע הדבקה במענה הרשום של הנתבעת במשרד הפנים ביום 12.8.12,
7 ולשיטתה זהו מועד המצאת הצו (סעיף 18 לתצהיר שוורץ).
8 הנתבעת טוענת כי מען זה הוא כתובת הבית שנמכר, כאשר התובעת ידעה על כך, וכי היא
9 קיבלה את ההודעה בכתובתה הנכונה רק ביום 4.9.12 (סעיף 18 לתצהירה).
10
- 11 ביום 12.9.12 הגישה התובעת תביעה זו, לאישור העיקול בהתאם לתקנה 378 לתסד"א, לאחר
12 שלטענתה הנתבעת לא הגיבה להודעה.
13 הנתבעת הגיש תגובה המתנגדת לבקשה, כשטענתה המרכזית, שתידון להלן היא, שבעת קבלת
14 ההודעה, ואף בעת מתן צו העיקול, היא לא החזיקה בכספים השייכים לחייבים.
15
- 16 להשלמת התמונה יצוין, כי בקשר ליתרת כספי תמורת מכר הדירה התנהל הליך משפטי
17 בבית משפט זה (ה"פ 29252-10-12) בין המבקשת ובין נושיהם של החייבים שהסתיים בהסדר
18 פשרה (נספח 2 לכתב ההגנה), מכוחו קיבלה התובעת חלק מהתמורה.
19
- 20 ועוד יצוין להשלמת התמונה, כי ביום 7.11.12 ניתן בתיק הפ"ב 56791-07-12 פסק דין המאשר
21 את פסק הבורר (כב' השופטת אביגיל כהן).
22
- 23 התביעה, ההגנה ותמצית טענות הצדדים
- 24 8. התביעה לאישור העיקול מתבססת על טענה אחת (סעיף 4): כי הנתבעת מחזיקה בסכום של
25 2 מיליון ₪, הסכום הראשון ששולם בקשר לתמורת מכר הדירה.
26
- 27 9. הנתבעת השיבה על טענה זו של התובעת, כי השיק הבנקאי בסך 2 מיליון ₪ הופקד בחשבון
28 המשותף שלה ושל פרנסיס בבנק דיסקונט וממנו הועבר הכסף עוד ביום 11.6.12 לחשבון
29 בחו"ל של חברה בשם TARFIELD FINANCE S.A. (להלן – טרפילד), שבבעלותו של
30 פרנסיס, לשם חלוקתו לנושים של החייבים.
31 לאחר מועד זה, כולל בעת מתן צו העיקול כלפיה כמחזיקה, ובודאי בעת קבלת ההודעה על
32 ידה, היא לא החזיקה בכספים כלשהם השייכים לפרנסיס או לחייבים.
33 עוד טענה הנתבעת, כי מכל מקום, מחצית מהסכום שבמחלוקת שייך לה, כבעלים של מחצית
34 הבית שנמכר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

בע"ק 31019-09-12 יהלומי קרן אור א.ש בע"מ נ' ליכטנשטיין ואח'

10. התובעת העלתה טענות רבות ונוספות נגד הנתבעת, על כך שהיא שיתפה פעולה עם בעלה לשם הברחת כספים ממנה ומהנושים, על הקשר שיש לה עם חברת טרפילד, ועוד.
הנתבעת התנגדה להרחבת חזית, טענה כי כל הטענות הללו אינן רלבנטיות לתביעה לאישור העיקול והכחישה את גוף הטענות.

דיון והכרעה

11. הנתבעת טוענת טענה מקדמית, לפיה התביעה הוגשה לפני שחלף המועד להגשת הודעת המחזיק לפי תקנה 376 לתסד"א.
טענה זו קשורה כמובן למחלוקת בדבר מועד קבלת ההודעה למחזיקה, כמתואר לעיל.
במסגרת פסק הדין אינני מוצא צורך להכריע במחלוקת זו, שכן כבר הוכרע שהתביעה תידון לגופה (כב' השופטת אביגיל כהן, החלטה מיום 19.2.13), וגם הדיון התנהל לגוף התביעה.

12. תביעה לאישור עיקול נגד מחזיק מוגשת בשלושה מקרים (תקנה 378(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984):

- א. כשהמחזיק לא הודיע כי נכסי המשיב מצויים בידו,
- ב. כשהמחזיק התנגד מכל טעם אחר לאישור העיקול,
- ג. כשהמחזיק לא השיב כלל ל"הודעה למחזיק" בתוך המועד שנקבע לו.

כיוון שכך, בירור תביעה כזו הוא בירור "טכני" בעיקרו, והוא נועד בעיקר לברר, האם, נכון ליום קבלת ה"הודעה למחזיק", היו בידי המחזיק כספים או נכסים כדי סכום העיקול.
התשתית הדיונית לבירור הבקשה לאישור העיקול היא כי המחזיק משיב לבקשה לא בתור חייב אלא, לכל היותר, כמחזיק של כספים המגיעים לנתבע. משהוא כופר במעמדו כ"מחזיק", נזקקים להכריע בשאלה זו. במתכונת דיונית זו, אין מקום לברר את חבותו הישירה של המחזיק לתובע בעילה של זהות עסקית כלכלית בין המחזיק לבין הנתבע-החייב (ראו: ע"א 8393/00 כור מתכת בע"מ נ' מי גולן אנרגיות רוח בע"מ, פ"ד נז(5) 721; אורי גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, מהדורה אחת עשרה, עמ' 993).

13. כיוון שכך, השאלה היחידה שצריך לדון בה במסגרת תביעה זו היא, האם הנתבעת החזיקה בעת קבלת ההודעה על העיקול בכספים השייכים לחייבים אם לאו.
אלא, ששאלה זו, כך התברר במהלך הדיון, כלל אינה שנויה במחלוקת.
הנתבעת סיפרה כי השיק בסך 2 מיליון ₪ הופקד בחשבון המשותף שלה ושל בעלה, ומשם הועבר הסכום לחברת טרפילד שחילקה את רובו לנושי החייבים, כך שנכון ליום 11.6.12 לא נותר כל כסף בחשבון המשותף (סעיף 26 לתצהירה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

בע"ק 31019-09-12 יהלומי קרן אור א.ש בע"מ נ' ליכטנשטיין ואח'

- 1 התובעת מסכימה למעשה עם תיאור זה ומפרטת בסיכומיה (סעיף 24):
- 2 "עפ"י מסמכי הבנק התברר כי המשיבה הפקידה ביום 10.6.12 את השיק
- 3 הבנקאי לחשבון המשותף בבנק דיסקונט וכן נתנה הוראת העברה של סך של
- 4 397,779.65 דולר ארה"ב מהחשבון המשותף לחשבון של חברה בחו"ל בשם
- 5 טארפילד פיננס (להלן: "טארפילד"), וכן סך של 446,000 ₪ לחשבון משרדו של
- 6 בנה, "אמסלם את וייץ עו"ד" (נספח 5 לתצהיר מנהל המבקשת) ובכך רוקנה את
- 7 החשבון המשותף מכל יתרה".
- 8
- 9 הנה כי כן, משאין חולק כי מלוא הסכום, בגינו הוגשה התביעה, כבר לא היה בידיה של
- 10 הנתבעת בעת קבלת ההודעה על העיקול, כחודשיים לאחר מכן, די בכך כדי לגרום לדחיית
- 11 התביעה.
- 12
- 13 14. אלא, שהתובעת לא הסתפקה בכך וטענה שפרנסיס, יחד עם הנתבעת ובנה עו"ד וייץ דאגו
- 14 לרוקן את חשבונה של טרפילד, כאשר הכספים מתוכו הועברו לגורמים שונים.
- 15 התובעת עצמה הכחישה בתצהירה (סעיף 25 ובחקירתה, עמ' 16-11) כל קשר לעסקיו של
- 16 בעלה, לחברת טרפילד ולחשבון של חברה זו ושל החייבים.
- 17 לבד מכך, גם לשיטת התובעת (סעיף 19 לסיכומיה), חשבונה של טרפילד נסגר ביום 6.8.12,
- 18 כלומר לפני קבלת הודעת העיקול (אף לגירסת התובעת ביום 12.8.12), ולמעשה גם לפני מתן
- 19 הצו שהופנה כלפי הנתבעת (ביום 8.8.12).
- 20 אך העיקר הוא, שטענה זו, כמו גם כל יתר הטענות שהופנו כלפי הנתבעת, על כך ששיתפה
- 21 פעולה עם החייבים להברחת רכוש מהנושים בהזדמנויות שונות, על כך שהפרה את הסכם
- 22 הפשרה הני"ל שחייב אותה לגלות מסמכים ונתונים נוספים בדבר רכושם של החייבים, ועוד,
- 23 אינן יכולות לידון, כאמור, במסגרת מצומצמת זו של התביעה לאישור העיקול.
- 24
- 25 15. למעשה, נראה שאין כל קשר בין התביעה שהתבססה כולה על כך שהנתבעת החזיקה בסכום
- 26 של 2 מיליון ₪ מתמורת מכר הדירה ובין מרבית הטענות שהועלו ושנכללו בתצהירו של שוורץ
- 27 ובסיכומי התובעת.
- 28 בהקשר זה יצוין שגם בקשת העיקול שהופנתה כלפי הנתבעת כמחזיקה (נספח 6 לתצהיר
- 29 שוורץ) התבססה אך ורק על הסכום האמור, ולא הוזכרה בה כל טענה נוספת.
- 30
- 31 16. כן יצוין, כי ב"כ הנתבעת התנגד במהלך כל הדיון להרחבת חזית. למרות שהתרתי לב"כ
- 32 התובעת לשאול שאלות החורגות מתחומה הצר של התביעה, לא התרתי הרחבת החזית, ואף
- 33 הוספתי שטענת ב"כ הנתבעת להרחבת חזית שמורה לו (עמ' 14 לפרו').
- 34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

בע"ק 31019-09-12 יהלומי קרן אור א.ש בע"מ נ' ליכטנשטיין ואח'

תוצאה

17. התביעה נדחית.

התובעת תשלם לנתבעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ה, 26 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14